

تحلیل حوضه رسوی توالی پرموتربیاس با نگرشی بر ریزخسارهای ناحیه شورجستان استان فارس

مصطفی یوسفی‌راد^۱* و حمیده نوروزپور^۲

۱- گروه زمین‌شناسی، دانشگاه صنعتی اراک، اراک

۲- گروه زمین‌شناسی، دانشگاه پیام‌نور، تهران

* Radyousefi@yahoo.com

دریافت: ۹۴/۸/۲۷ پذیرش: ۹۵/۱۲/۱۰

چکیده

در این مطالعه که بر اساس برداشت قریب به ۱۷۰ نمونه آهکی و آواری از ۵ برش چینه‌شناسی از ناحیه شورجستان در بخش شمالی استان فارس انجام شده است، سازندهای آباده، همبست و نهشته‌های معادل سازند الیکا مورد بررسی قرار گرفته‌اند. در برش‌های چینه‌شناسی انتخابی، ضخامت کلی نهشته‌های سازند آباده از ۲۵-۳۱۲ متر، ضخامت کلی نهشته‌های سازند همبست ۲۳-۳۲ متر و ضخامت کلی نهشته‌های معادل سازند الیکا به طور متوسط ۳۹ متر می‌باشد. بررسی ریزخسارهای ناحیه شورجستان نشان می‌دهد که رسبات سازندهای مذکور در یک رمپ کربناته نهشته شده‌اند که شامل نواحی جزرومدی، لagon، پشته‌های زیر دریایی و دریای باز می‌باشد. همچنان عدم وجود رخسارهای ریفی و میکروفاسیس‌های رودستون یا فلوتستون در برش‌های چینه‌شناسی مورد مطالعه نشان می‌دهد این رمپ یک رمپ هموکلینال است.

واژه‌های کلیدی: میکروفاسیس؛ محیط رسوی؛ پرموتربیاس؛ شورجستان

۱- مقدمه

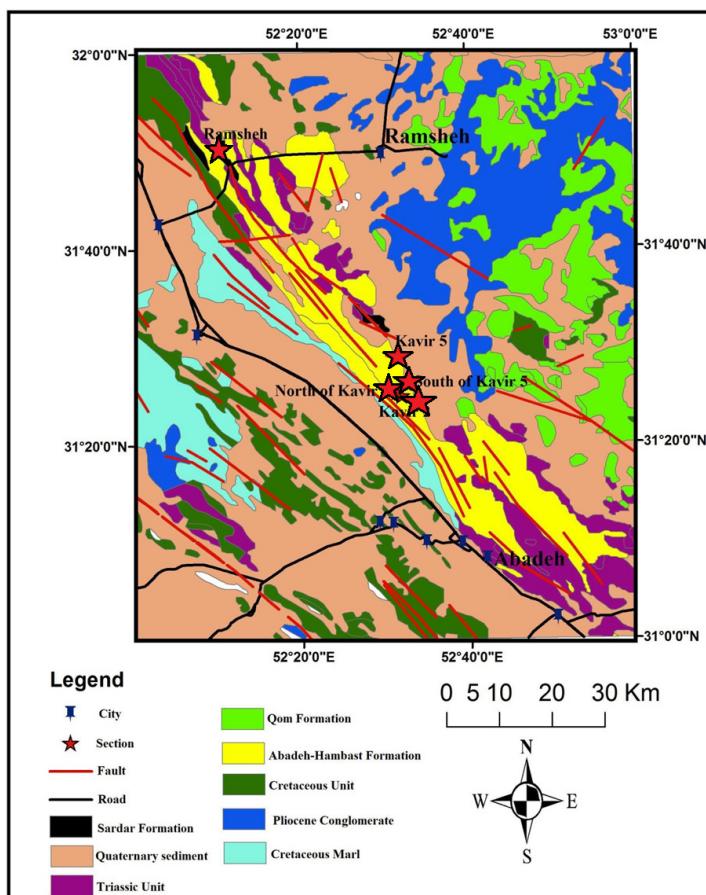
در ایران، طی پرمین پسین و در نتیجه بسته شدن پالئوتیس، در محل برخورد تنها یک فرورفتگی (تراف) باقی می‌ماند که در این فرورفتگی، نهشته‌های پرمین-تریاس به صورت پیوسته و همراه با رسوب‌گذاری دیده می‌شوند. این فرورفتگی که دارای روند شمال‌غربی-جنوب‌شرقی می‌باشد، با گسل اصلی زاگرس موازی است و از ناحیه جلفا در شمال‌غرب تا رشته کوه‌های همبست در بخش مرکزی ایران ادامه دارد [۲]. یکی از اولین مطالعات جامع توالی‌های پرمین پسین-تریاس پیشین ایران توسط تیچرت و همکاران [۱۳] در ناحیه جلفا انجام شده است. همچنان منطقه آباده و نواحی جنوب‌غربی به وسیله زمین‌شناسان شرکت نفت ایران-انگلیس در سال-های ۱۹۳۵-۱۹۳۶ مورد بررسی و نقشه‌برداری قرار گرفت و نتایج آن در نقشه‌های ۱:۲۵۰۰۰ ایران به وسیله شرکت نفت بریتانیا در سال ۱۹۶۳ منتشر شد و نهشته‌های پرمین و تریاس نواحی آباده و همبست نیز برای اولین بار در نقشه‌ها نشان داده شدند. نهشته‌های پرمین-تریاس ایران مرکزی به طور کلی شامل ۶ واحد رسوی زیر می‌باشد. سازند بسم [۳] که معرف واحدهای

آواری پیشونده پرمین به سن آسلین (Asselian) است. سازند وُزان [۱] که معرف نهشته‌های آواری آسلین-ساکمارین (Sakmarian) می‌باشد. سازند سورومق [۱۱] و [۱۲] که معرف نهشته‌های کربناته ساکمارین-گوادلوبین است. سازند آباده [۱۲] که معرف نهشته‌های کربناته آواری جلفین پیشین است. سازند همبست [۱۲] که معرف نهشته‌های کربناته با میان لایه‌های آواری جلفین پسین-دوراشامین می‌باشد. نهشته‌های معادل سازند الیکا به سن تریاس پیشین که شامل رسبات کربناته با میان لایه‌هایی از نهشته‌های آواری نظیر شیل می‌باشد. در این مطالعه میکروفاسیس‌ها و محیط رسوب‌گذاری دیرینه رسبات پرموتربیاس در ناحیه شورجستان (استان فارس) مورد مطالعه قرار گرفت. موقعیت جغرافیایی، کاربری اراضی و راههای دسترسی به منطقه مورد مطالعه در شکل ۱ ارائه شده است. محدوده مورد مطالعه در حوضه رسوی ایران مرکزی و در بخش شمالی استان فارس، واقع شده است. ۵ برش برای مطالعه نمونه‌برداری انتخاب گردید که به شرح زیر می‌باشند. برش جنوب کویر ۵ (A): به مختصات جغرافیایی ۳۲°۱۵' طول‌شرقی و ۲۶°۰۰' عرض‌شمالي.

۲- روش تحقیق

پس از نمونهبرداری از سکشن‌های مورد مطالعه و تهیه مقاطع نازک، مقاطع تحت مطالعه میکروسکوپی قرار گرفت و اجزای تشکیل‌دهنده میکروفاسیس‌ها تفکیک گردید. نام‌گذاری سنگ‌های کربناته بر اساس رده‌بندی دانهام [۴] و امبری و کلوان [۶] صورت گرفت و میکروفاسیس‌های تعیین شده با میکروفاسیس‌های استاندارد فلوگل [۷] مطابقت داده شد.

برش رامشه (B): به مختصات جغرافیایی "۳۰° ۱۰' ۵۲° طول شرقی و "۳۱° ۵۰' ۱۳° عرض شمالی.
برش کویر ۵ (C): به مختصات جغرافیایی "۳۰° ۳۲' ۵۲° طول شرقی و "۳۱° ۲۹' ۳۰° عرض شمالی.
برش کویر ۲ (D): به مختصات جغرافیایی "۳۰° ۳۲' ۵۲° طول شرقی و "۳۱° ۲۴' ۱۵° عرض شمالی.
برش شمال کویر ۲ (E)، به مختصات جغرافیایی "۳۰° ۳۱' ۵۲° طول شرقی و "۳۱° ۲۵' ۱۵° عرض شمالی.

شکل ۱. نقشه موقعیت جغرافیایی، کاربری اراضی و راههای دسترسی به محدوده مورد مطالعه (برگرفته از نقشه زمین‌شناسی ایران، ۱:۱۰۰۰۰۰۰)

یک از عناصر اسکلتی، غیر اسکلتی، سیمان و ماتریکس در هر مقطع نازک با استفاده از چارت‌های مقایسه‌ای فلوگل [۷] در سنگ‌های کربناته توالی‌های مورد پژوهش در برش‌های چینه‌شناسی مورد مطالعه ۷ میکروفاسیس در چهار مجموعه رخساره‌ای تشخیص داده شد که به شرح زیر می‌باشند:

۳- بحث
مطالعه دقیق رخساره‌ها، محیط‌های رسوی و تشخیص سکانس‌های رسوی اهمیت زیادی در بازسازی محیط دیرینه و تعیین مدلی از شرایط رسوی محیط دیرینه دارد و گاه‌آرا برای شناسایی مخازن نفت و گاز استفاده می‌گردد [۹ و ۱۰]. با انجام مشاهدات صحرایی، مطالعات آزمایشگاهی و مطالعه مقاطع نازک و با تعیین درصد هر

۳- رخساره پکستون بیوکلاستی بریوزوئردار (A3)

Bioclastic Lime packstone در رخساره بیشتر دانه‌های اسکلتی شامل بریوزوئرها و اکینودرم‌ها و به میزان کمتر خرددهای برآکیوپودها است. همچنین به مقدار ناچیز دارای خرددهای گاستروپودا، استراکودا، تریلوبیت، مرجان، فرامینیفرهای بنتیک و جلبک‌های سبز می‌باشد. خمیره بیشتر مقاطع نازک این رخساره، میکراتی است (شکل ۲- C). با توجه به حضور درصد بالای میکراتی و بیوکلاستهایی نظیر بریوزوئر (رخساره پکستون)، این میکروفاسیس را به محیط بخش فوقانی دریای باز، جلوی محیط سدی می‌توان نسبت داد. این رخساره بر کمربند رخسارهای ۳ ویلسون [۱۴] و میکروفاسیس استاندارد شماره ۴ فلوگل [۷] و منطبق می‌باشد.

کمربند رخسارهای سدی (Barrier facies, B)

میکروفاسیس‌های این گروه به طور عمدۀ از قطعات اسکلتی تشکیل شده‌اند. قطعات اکینودرم، گاستروپود و بریوزوئر در محیط سدی یافت می‌شوند. گسترش سیمان‌های پرکننده تخلخل اولیه، نبود یا وجود میزان کمی از ماترکیس، وجود مقادیر بیشتری از اینتراکلستهای گرد شده، نیمه گرد شده با جورشدگی خوب، قطعات اکینودرم، گاستروپود و بریوزوئر نشان از انرژی بالای محیط دارد.

۴- رخساره پکستون- گرینستون بیوکلاستی (B)

Bioclastic Lime مهم‌ترین بیوکلاستهای رخساره، قطعات بریوزوئر، فرامینیفرای *Packstone – Grainstone*، کرینوئید، اکینوئید، جلبک و برآکیوپود می‌باشد. دانه‌های غیر اسکلتی شامل پلولئید و مقادیر اینتراکلست است. قطعات بیوکلاستی دارای اندازه‌های بزرگی بوده و در فضای ما بین دانه، سیمان اسپارایتی توسعه دارد. با توجه به درصد بالای خرددهای اسکلتی و وجود سیمان اسپاری محیط رسوبی این رخساره میکروکسکپی سد (بار) در نظر گرفته شده است. این میکروفاسیس معادل استاندارد *SMF5* فلوگل [۷] است و در کمربند رخسارهای ویلسون (۱۹۷۵) در بخش *FB5* قرار دارد (شکل ۲- D).

کمربند رخسارهای دریای باز

کمربند رخسارهای دریای باز در بخش انتهایی پلاتiform کربناته و به طرف دریای رخسارهای سدی- تپه‌های زیر دریایی^۱ توسعه می‌یابند [۸]. این کمربند رخسارهای شامل رخسارهای دریایی باز کم عمق و عمیق می‌باشد که بر اساس نوع و درصد آلوکم و ارتوم، به سه رخساره *A1* و *A2* و *A3* تقسیم شده است. این رخساره‌ها در محیطی با انرژی پایین تشکیل شده‌اند.

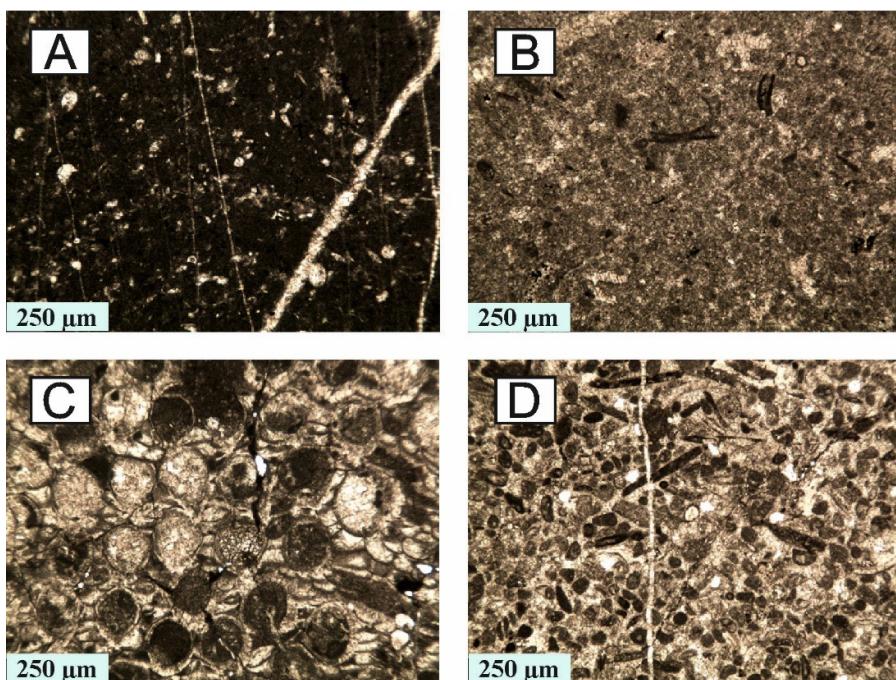
۱- رخساره مادستون بیوکلاستی (A1)

در رخساره *Bioclastic lime mudstone* درصد ناچیزی از قطعات اسکلتی در یک زمینه ماتریکس میکراتی پراکنده است. خرددهای اسکلتی این میکروفاسیس به طور عمدۀ از قطعات خارپوست، برآکیوپود، فرامینیفراء، تریلوبیت، استراکد و مقدار ناچیزی دانه‌های غیراسکلتی در یک زمینه ماتریکس میکراتی قرار دارند. تنوع کم آلوکم، وجود زیست‌آشفتگی، میکراتی فراوان و نبود نشانه‌های خروج از آب نشان‌دهنده‌ی محیط کم انرژی و زیر آبی تشکیل این رخساره می‌باشد. این رخساره سنگ آهک‌های نازک تا متوسط لایه را شامل می‌شود. وجود اجزاء اسکلتی دریایی باز و ماتریکس فراوان نشان‌دهنده رسوب‌گذاری در بخش عمیق‌تر دریای باز است (شکل ۲- A).

۲- رخساره وکستون بیوکلاستی (A2)

در رخساره *Bioclastic lime Wackstone* مقادیر قابل توجهی از خرددهای بریوزوئر، برآکیوپودها و اکینودرم‌ها و خارهای اکینودرم وجود دارد که در بعضی از مقاطع درصد این خرددها بیش از ۲۵ درصد می‌باشد. علاوه بر این خرددهای اسکلتی ناچیز شامل گاستروپودا، استراکودا، فرامینیفرهای بنتیک و دانه‌های غیر اسکلتی در بعضی از مقاطع این میکروفاسیس مشاهده می‌گردد. با توجه به موارد اشاره شده این رسوبات در محیط دریای باز و زیر خط اثر موج نهشته شده‌اند. ویلسون [۱۴] رخساره‌های مشابه را به محیط‌های پایین شیب و حوضه‌ای نسبت داده است. محیط رسوبی این میکروفاسیس بخش میانی دریای باز در نظر گرفته می‌شود (B- ۲).

¹ shoal-barrier facies

شکل ۲. (A) رخساره مادستون بیوکلاستی که بیانگر تشکیل در بخش عمیق تر دریای باز می‌باشد. (B) رخساره وکستون بیوکلاستی که بیانگر بخش میانی دریای باز می‌باشد. (C) رخساره پکستون بیوکلاستی بریوزوئدار که بیانگر بخش فوقانی دریای باز و جلوی محیط سدی است. (D) رخساره پکستون- گرینستون بیوکلاستی که بیانگر رخساره سدی است که البته از تلاطم کمتری نسبت به بخش اصلی سد برخوردار بوده است.

کمربند رخساره‌ای شماره ۷ ویلسون و فلوگل و میکروفاسیس *SMF 12* منطبق می‌باشد.

۶- رخساره وکستون بیوکلاستی جلبک و گاستروپوددار (*C2*)

Bioclast (Algae and Gastropod) Lime خرددهای اسکلتی جلبک، فرامینیفرهای بنتیک، گاستروپود و مقادیر ناچیزی بریوزوا، برآکیوپود، اکینودرم و مقدار جزئی از خرددهای غیر اسکلتی شامل پلولید در داخل ماتریکس میکریتی قرار گرفته‌اند. گل آهکی بعضی به میکرواسپاریت تبدیل شده است و فسیل‌های موجود نشانگر تشکیل این میکروفاسیس در محیط‌های کم انرژی کولاپ (بخش عمیق‌تر کولاپ) است. این میکروفاسیس بر کمربند رخساره‌ای شماره ۷ ویلسون و فلوگل و میکروفاسیس استاندارد *SMF 9* منطبق می‌باشد (شکل ۳-*B* و *C*).

(Tidal facies, D) کمربند رخساره‌ای جزر و مدی رخساره‌های پهنه بین جزر و مدی درصد بسیار کمی از میکروفاسیس‌های توالی پرمنین در برش‌های چینه‌شناسی

Lagoon facies, C

جلبک‌های سبز گسترش وسیعی در رخساره‌های آبهای دریایی گرم، تمیز و کم عمق ساحلی و بیش‌تر کولاپی دارند [۵]. رخساره‌های این گروه دارای مقادیر قابل توجهی خرددهای اسکلتی به ویژه جلبک سبز، فرامینیفرها و گاستروپود در زمینه ماتریکس آهکی است. براساس مقدار درصد و نوع اجزاء تشکیل‌دهنده و میزان ماتریکس آهکی دو نوع رخساره *C1* و *C2* به شرح زیر تشخیص داده شده است.

۵- رخساره پکستون بیوکلاستی گاستروپوددار (*C1*)

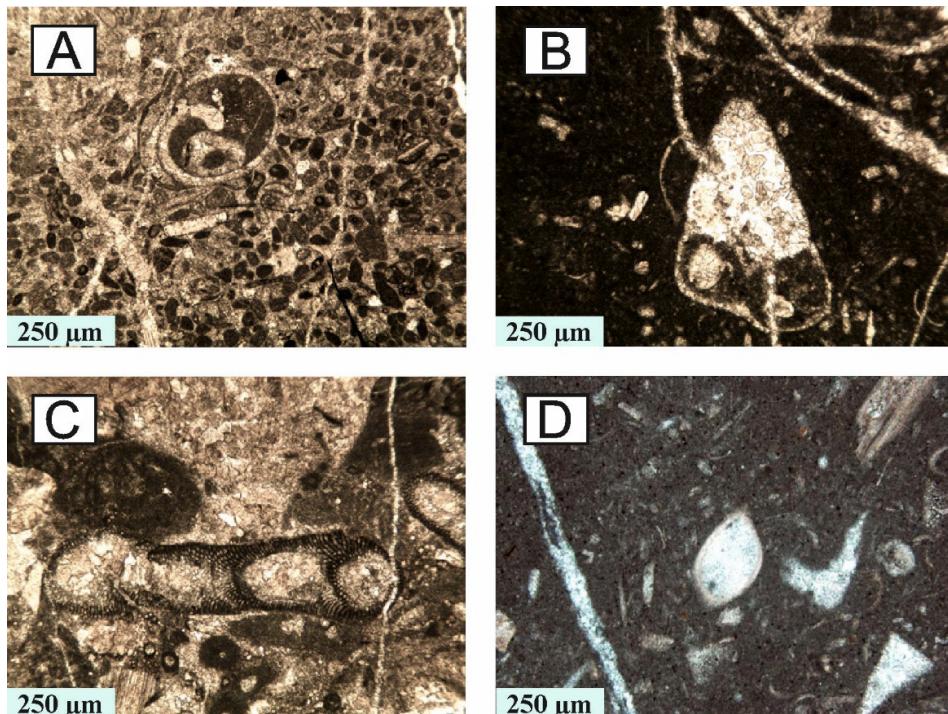
خردهای اسکلتی تشکیل‌دهنده رخساره *Bioclastic (Gastropod) Lime Packstone* شامل گاستروپود و مقادیر بسیار کمتر خرددهای بریوزوئر، اکینودرم، برآکیوپود، فرامینیفرهای بنتیک و مقادیر بسیار ناچیز مرجان، استراکود و پلت می‌باشد که در ماتریکس میکریتی قرار گرفته‌اند (شکل ۳-*A*). پدیده آشفتگی زیستی به صورت افقی یا کمی مایل در بسیاری از مقاطع این میکروفاسیس مشاهده می‌شود. این میکروفاسیس بر

دهنده‌ی رسوب‌گذاری در محیطی با انرژی کم تا متوسط می‌باشد. جهت‌یافتنی موجود، نشانه‌ی تأثیر جریان‌های جهت‌دار می‌باشد. وجود حاشیه نازک قرمز رنگ از اکسید آهن در اطراف بعضی از این اجزاء می‌تواند نشانی از خروج از آب و محیط اکسیدان باشد. محتوای میکرایت بالا در کنار خردشگی اغلب آلوکمها و جهت‌یابی در ذرات رسوبی نشان می‌دهد که این رخساره تحت تأثیر جریان‌های جزر و مدی تشکیل یافته‌اند (شکل ۳-D). این ریز‌رخساره معادل میکروفاسیس شماره ۱۹ فلوگل [۷] یعنی *Non-burrowed lime mudstone* است.

مورد مطالعه را تشکیل می‌دهند و بسیار کم و فقط در نزدیکی مرز پرموتربیاس شاهد آن‌ها بوده‌ایم.

۷- رخساره مادستون تا وکستون بیوکلاستی

Bioclast Mudstone to Wackestone در رخساره آلوکم‌های بایوکلستی شامل گاستروپود، خرده‌های استراکود، جلبک، خرده‌های فرامینی فر و خرده‌های اکینودرم است. این ذرات در متنی از میکرایت قرار می‌گیرند. در بخش‌هایی از این رخساره آلوکم‌های کشیده جهت‌یافتنی نشان می‌دهند. دیاژنز به صورت تبلور مجدد برخی آلوکمها و دولومیتی شدن بویژه در زمینه مشخص می‌شود. میزان میکرایت بالا (در حدود ۵۰ درصد) نشان

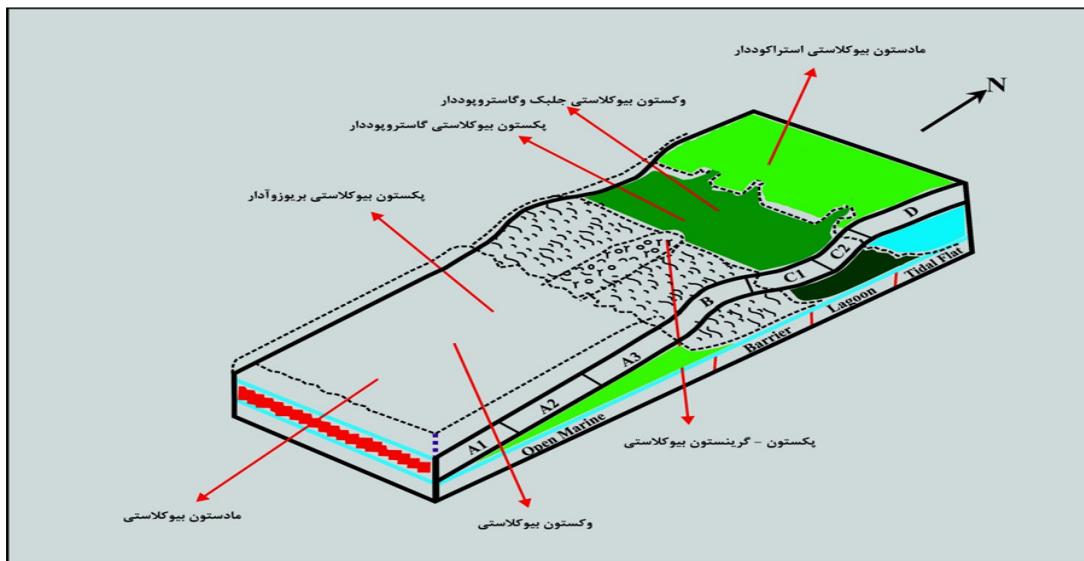
شکل ۳. A) رخساره پکستون بیوکلاستی گاستروپوددار که بیانگر محیط لagon می‌باشد. در این تصویر پلت‌ها نیز مشاهده می‌گردند. (B) رخساره وکستون بیوکلاستی جلبک و گاستروپوددار (تصویر گاستروپود) که بیانگر تشکیل در محیط‌های عمیق کولاب است. (C) رخساره وکستون بیوکلاستی جلبک و گاستروپوددار (تصویر جلبک) که بیانگر تشکیل در محیط‌های عمیق کولاب است. (D) رخساره مادستون تا وکستون بیوکلاستی که بیانگر محیط‌های جزومندی است.

دریای باز (*open marine*) می‌باشد. بطور مشخص پلاتفرم‌های غالب پالنوزئیک در بسیاری از نقاط دنیا، از پلاتفرم‌های نوع رمپ می‌باشند. در برخش‌های چینه‌شناسی مورد مطالعه نیز چنین شواهدی دیده شده است، هم‌چنین عدم وجود رخساره‌های ریفی گسترد و هم‌چنین میکروفاسیس‌های وابسته مانند رخساره‌های

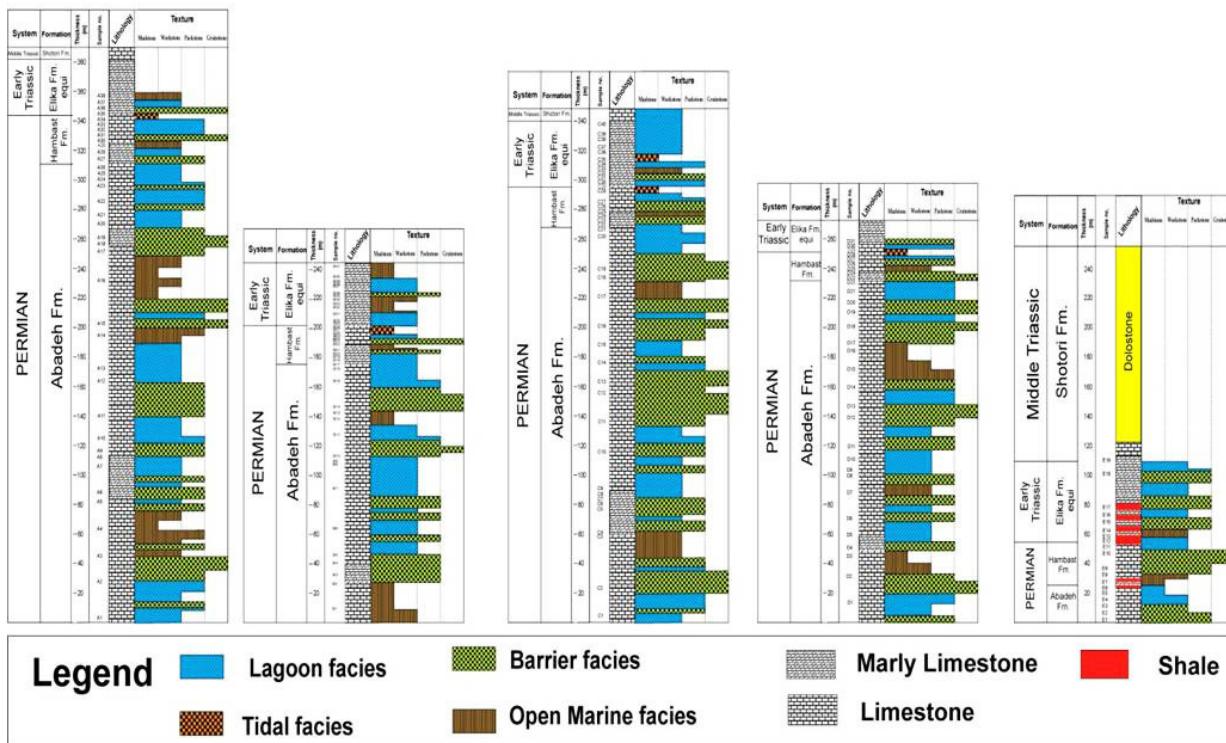
۴- تعبیر و تفسیر محیط رسوبی نهشته‌های برش‌های چینه‌شناسی مورد مطالعه با توجه به ریز رخساره‌های تشخیص داده شده، محیط رسوبی نهشته‌های مورد مطالعه، یک رمپ هموکلینیال است که شامل ناحیه جزومندی (*Tidal flat*)، لاگون (*lagoon*)، جزایر سدی و سدهای زیر دریایی (*Barrier*)

شکل ۴ جایگاه ریز رخسارهای برش‌های چینه‌شناسی مورد مطالعه تأیید می‌شود. شکل ۴ جایگاه *Chondrites* و *Nerites* در کمربندهای رخسارهای در برش‌های چینه‌شناسی مورد مطالعه را نشان می‌دهد. در شکل ۵ ستون چینه‌شناسی برش‌های مورد مطالعه نشان داده شده است.

رودستون یا فلوتسنون (Embery and Clovan , 1973) در برش‌های چینه‌شناسی مورد مطالعه تأییدی بر رمپ بودن از نوع هموکلینال محیط رسوب‌گذاری می‌باشد. این پیشنهاد با عدم وجود رخسارهای توربیدیاتی و ایکنوفاسیس‌های مربوط به محیط‌های عمیق از قبیل

شکل ۴. جایگاه ریز رخسارهای در کمربندهای رخسارهای برش‌های چینه‌شناسی مورد مطالعه

شکل ۵. ستون چینه‌شناسی برش‌های مورد مطالعه

- [8] Lasemi, Y (1995) Platform carbonates of the Upper Jurassic Mozduran Formation in the Koepf Dagh Basin, NE Iran-facies, Paleoenvironments and sequences. *Journal of Sedimentary Geology* 99, pp. 151-164.
- [9] Miall, A (2000) Principles of sedimentary basin analysis. 3rd edition. Springer-Verlag, New York, P. 668.
- [10] Sarg, J.F (2001) The sequence stratigraphy, Sedimentology and economic important of evaporate-carbonate transitions: a review. *Sedimentary Geology*, 140: 9-42.
- [11] Taraz, H (1969) Permo-Triassic section in central Iran. *Am. Assoc. Pet. Geol. Bull.* 53, pp. 688-693.
- [12] Taraz, H (1974) Geology of the surmaq-Deh Bid Area, Abadeh Region, Central Iran. *Report. Geol. Surv. Iran.* V. 37, pp. 1-148.
- [13] Teichert, C., Kummel, B. & Sweet, W (1973) Permian-Triassic strata, kuh-e-Ali Bashi, northwestern Iran. *Bull. Mus. Com. Zool.*, 145 (8), pp. 359 – 472.
- [14] Wilson, J. L (1975) Carbonate facies in Geologic History. Springer- Verlag, New York, P. 471.

۵- نتیجه‌گیری

در سنگ‌های کربناته توالی‌های مورد پژوهش در برش‌های چینه‌شناسی مورد مطالعه ۷ میکروفارسیس در چهار مجموعه رخساره‌ای تشخیص داده شد. با توجه به ریز رخساره‌های تشخیص داده شده در بخش‌های پیشین، محیط رسوبی نهشته‌های مورد مطالعه، یک رمپ کربناته است که شامل ناحیه جزرومدی، لagon، جزایر سدی و سدهای زیر دریابی و دریای باز می‌باشد. در برش‌های چینه‌شناسی مورد مطالعه نیز چنین شواهدی دیده شده است، هم‌چنین عدم وجود رخساره‌های ریفی گستردۀ و هم‌چنین میکروفارسیس‌های وابسته مانند رخساره‌های روستون یا فلوتستون در برش‌های چینه‌شناسی مورد مطالعه تأییدی بر رمپ بودن از نوع هموکلینال محیط رسوب‌گذاری می‌باشد.

منابع

- [۱] باغبانی، د (۱۳۶۹) بیواستراتیگرافی رسوبات پرمین حوضه زاگرس. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۴۵ ص.
- [۲] باغبانی، د (۱۳۷۲) بیواستراتیگرافی فرامینیفرهای رسوبات پرمین حوضه زاگرس، جنوب‌غربی ایران. گزارش شماره ۱۷۹۶، مدیریت اکتشاف شرکت ملی نفت ایران، جلد ۱ و ۲.
- [۳] پرتو آذر، ح (۱۳۷۴) سیستم پرمین در ایران. سازمان زمین‌شناسی کشور، طرح تدوین کتاب، شماره ۲۲، ۳۴۰ صفحه.
- [۴] Dunham, R. J (1962) Classification of Carbonate Rocks according texture . In: W. E Ham (ed.), A symposium: Am., Assoc. petroleum Geologists Mem, 1, pp.108-121.
- [۵] Elliot, G.F (1991) Dasycladalean Algae of Palaeozoic and Mesozoic. In: Riding, R, 1991. *Calcareous Algae and Stromatolites*, Springer-Verlag, New York, pp. 125-130.
- [۶] Embry, A.F. & Clovan, E.J (1973) A late Devonian reef tract on northeastern Banks Island, Northwest Territories. *Bull. of Canadian Petroleum Geology*, V. 19, pp. 730-781.
- [۷] Flügel, E (2010) *Microfacies of Carbonate Rocks: analysis, interpretation and application*. Springer, Berlin Heidelberg, New York, 984 p.

Sedimentary basin analysis of Permo-Triassic sequence with a view to microfaciesesin the Shurjestan region at Fars province

M. Yousefi Rad¹* and **H. Noroozpour²**

1- Dept.,of Geology, Arak University of Technology, Arak

2- Dept., of Geology, Payame Noor University (PNU),Tehran

* Radyousefi@yahoo.com

Received: 2015/11/17 Accepted: 2017/3/1

Abstract

In this study, based on nearly 170 limestone and clastic samples from 5 stratigraphic sections at Shurjestan area in the northern part of the Fars province, Abade, Hambast, formations and deposits Equivalent of Elika Formation have been studied.In selective stratigraphic sections overall thickness of Abade Formation is 25 -312 m, Hambast Formation is 23 – 32m, and thickness of Elika Formation in average is 29 m.Microfacies study of Shurjestan area shows that these formation sediments have been deposited in a carbonate ramp that incloud Tidal flat, lagoon, shoal and open marine In the studied stratigraphic sections lack of reef facies and microfacieses affiliate like roadstone floatstone, show this ramp is a homoclinal ramp.

Keywords: microfacies, sedimentary environment, Permo-Triassic, Shurjestan